

La cronología del agua

Títol original: *The Chronology of Water* **Direcció:** Kristen Stewart **Guió:** Kristen Stewart, Andy Mingo **País:** EUA **Durada:** 128 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Imogen Poots, Thora Birch, Jim Belushi, Tom Sturridge... **Fotografia:** Corey C. Waters **Distribuïdora:** Sideral Cinema **Estrena a Espanya:** 09/01/2026
No recomanada per a menors de 18 anys
Doblada en espanyol / Versió original en anglès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

L'escriptora Lidia Yuknavitch va trobar la salvació, després d'una infància i joventut marcats pels abusos i addiccions, en la literatura i la natació i va acabar convertint-se en una exitosa mestra, mare i escriptora. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Kristen Stewart irradia cinema a Canes 2025 amb el seu brillant debut com a directora: 'The Chronology of Water'

L'actriu signa una òpera prima aclaparadora consagrada al cos d'Imogen Poots com l'escriptora Lidia Yuknavitch en l'adaptació de la seva intensa autobiografia.

Des del mateix moment en què van acabar les seves obligacions contractuals amb la saga *Crepúsculo* que la van catapultar a la fama, **Kristen Stewart** va deixar clar que **empraria l'immens crèdit aconseguit com a estrella de Hollywood a expandir les seves ambicions artístiques** sense retre cap tipus d'homenatge a la indústria. Així, després de treballar en algunes de les millors pel·lícules de **David Cronenberg**, **Kelly Reichardt**, **Olivier Assayas** o **Woody Allen**, l'actriu va començar a dirigir, primer videoclips i després un curtmetratge.

The Chronology of Water és el seu primer llargmetratge i la confirmació d'una **mirada cinematogràfica molt afinada i amb les coses clares**. L'oposat del que podria haver estat una incursió trivial en la direcció per part d'una superestrella, en realitat és la **consagració del bagatge d'una inquieta lectora d'imatges** que ha abocat en la seva òpera prima gran part dels interessos i obsessions de la seva formació.

Així, la immediatesa plàstica i sensorialitat del cinema experimental nord-americà dels anys 60 és invocada com a paleta formal i estètica per plasmar els records, fragmentaris i impressionistes, de la protagonista d'**una història d'abusos, traumes, experimentació sexual i pulsio artística** que es fa cos en una **portentosa Imogen Poots devorada per una càmera absolutament enamorada d'ella**.

Interpreta **Lidia Yuknavitch**, la dura autobiografia de la qual des d'una infància maltractada a San Francisco a finals dels anys 70 fins a la seva eclosió com a escriptora a la Universitat d'Oregon es pot llegir com un **relat de terror sobre l'experiència femenina**, plasmat en el rostre en primer pla de l'actriu. Un paisatge gestual en transformació constant, **una flama irradiant que mires i et mira, a la qual Stewart retalla i observa com si fos un fenomen natural**, un volcà en erupció, una tempesta elèctrica al bosc o la formació d'una muntanya sota l'oceà.

La **fotografia en 16 mm de Corey C. Waters** ofereix imatges captivadores, tan aviat belles com aterridores, però en tots dos casos gairebé sempre violentes. Esquitxades de manera no lineal mitjançant un **muntatge el·líptic igual d'agressiu**, expliquen la història de Yuknavitch buscant **emmotllar-se al discórrer del seu propi monòleg interior**, pensaments i records d'una etapa formativa com a nedadora professional que es va veure truncada per l'ineludible còctel d'infància traumàtica i addicció a les drogues i l'alcohol.

La **connexió de Stewart amb el material de base és palpable**, igual que la seva dedicació i la implicació visceral que ha abocat en ***The Chronology of Water***. El seu alt grau d'intensitat la pot fer reiterativa en sobrepassar les dues hores de durada, però això també **col·labora a transmetre el rumiament i la tendència als pensaments circulars de la Lidia**, la seva infatigable recerca d'un instant d'harmonia amb el món.

La llibertat que sentia a l'aigua, la recupera en els llibres; són **"els dos llocs on pots escapar de la teva vida"**, xiuxiueja la seva veu en off, mentre que el fluir de pensaments i memòries es desplega amb un fluir embriagador de rimes i dissonàncies que formen la constel·lació d'experiències que van fer de la Lidia qui és. O qui ens està explicant que és, ja que també deixa clar que **"els records són històries; així que millor inventar-se'n una amb la qual puguis viure"**. Stewart ho ha fet amb la seva pel·lícula.

Daniel de Partearroyo – 20minutos.es